

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Arranging all forms in a fair sequence

The societies within which, all forms remain in a fair sequence, they tend to enjoy, Peace, Freedom, Cooperation and frugal Prosperity.

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

The societies within which, all forms remain in an inverted fair sequence, they tend, to become helpless and to expose their own members to the calamity of becoming deprived of their Human Rights.

Each and every social group inevitably, includes its own natural leadership.

Colonialism, traditionally, keeps alienating, through slandering and various other forms of violence, the members of, their colonies', natural leaderships from the rest of the corresponding colonized population. By this way, the perpetuation of the colonial ties is secured.

The contemporary colonialism has added a modern element, namely, the one of “plausible deniability”. By arranging for the provision of the “plausible deniability” the colonialists may faultily attribute the, natural leadership members' alienation/marginalization to any other fake causes than their arbitrary, colonial intervention.

Exclusively, those societies, which comprehend that, there is no one else than their own members, for securing and then, for safeguarding their own, corresponding, fair sequences of all forms, may rationally hope that, they shall enjoy, Peace, Freedom, Cooperation and frugal Prosperity.

Christos Boumpoulis

economist

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

P.S.: It isn't easy, for me, to see any hope for those societies whose members remain either unwilling or unable to, promptly and accurately, discriminate between, "reality" and "impressions"; to discriminate between, "truth" and "slander". Colonialism, through many centuries, became proficient in blurring, "reality" with "impressions"; "truth" with "slander". For the civilized societies to defeat the, colonially induced, collective misery there is no other way than, for them to become even more proficient in methodizing their own fair sequence of all internal forms.

Appendix

Haven't they told you?

10/6/2016

Abstract: It is ease verbally rising demands for collective, Peace, Freedom, Cooperation and Prosperity. However, promptly fulfilling our own related duties towards the educated people both, of our own Nation's, as well as, of the other Nations', with no exceptions, might not be so easy. An existing collective fluency, in terms of Morality, may make the difference between, the Nations who enjoy true, Peace, Freedom, Cooperation and Prosperity, and those who do not.

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Konstantinos G. Karamanlis (Greek: Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής, pronounced [konstaˈdinos karaˈman.lis]; 8 March 1907 – 23 April 1998), commonly anglicised to Constantine Karamanlis or Caramanlis, was a four-time Prime Minister and twice President of the Third Hellenic Republic, and a towering figure of Greek politics whose political career spanned much of the latter half of the 20th century.

[wiki]

There is an old true story about Konstantinos Karamanlis which has taken place during the Greek dictatorship 1967-1974, while he was self-exiled to Paris, France.

I red this story at an web site, approximately seven years ago. Recently, I researched for finding the web address of that web site but, unfortunately I didn't found it. Therefore, I kindly as from anyone who might know this address to contact me in order to include a related link. I hope I repeat the story without any unintentional inaccuracies.

The story:

Konstantinos Karamanlis, during some important orthodox reeligious ceremony, visited the Greek Orthodox church of St. Antonios, in Paris. As usual, he was isolated by everyone who was present and neither anyone talked to him nor anyone aproximated him.

After a while, Takis Labrias (?), a jurnalist and later, prominent politician who, also later, became a close associate of him, dared to approach him, inside the church and in front of all the others and greeted him. Surprised by this gesture, Konstantinos Karamanlis told to Labrias, "What is the matter with you? Haven't they told you that I have got cholera?".

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

A Nation can never survive without his own educated members. This is why, each time a Nation is being targeted for colonial exploitation and/or subjugation, the educated members of that Nation are being eliminated. This fact is documented in many historical occasions after the second world war.

Crucial for the survival of a Nation is also the presence and the well being of the educated members of the neighbouring Nations. This is because, those foreign educated people shall both, contribute in the enforcement of their own foreign Nations to manifest morality within its bilateral international relationships, as well as, they shall contribute in avoiding to capitalize monetarily the timeless intangible moral capital of their own foreign Nations.

Therefore, it seems impossible for any Nation to survive if that Nations do not support, or, do not protect, or, do not honor, or, do not love, both, his own educated members, as well as, the foreign ones.

During our era of globalized colonialism, many educated people, all over the world, become targeted in order for them to become, in the best case, marginalized, while, even despitfull means are being used against them.

Against individuals

The Stasi applied Zersetzung before, during, after, or instead of incarcerating the targeted individual. The "operational procedures" did not have as an aim, in general, to gather evidence for charges against the target, or to be able to begin criminal prosecutions. The Stasi considered the "measures of Zersetzung" rather in part as an instrument that was used when judiciary procedures were not convenient, or for political reasons such as the international image of the GDR. In certain cases, the Stasi attempted meanwhile to knowingly inculcate an individual, as for example in the case of Wolf Biermann: The Stasi set him up with minors, hoping that he would allow himself to be seduced, and that they could then pursue criminal charges. The crimes that they researched for such accusations were non-political, as for example drug possession, trafficking in customs or currencies, theft, financial fraud, and rape.

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

[<https://en.wikipedia.org/wiki/Zersetzung>]

The above example from the old time Zersetzung should be consider nearly obsolete as the new technological advances have, probably, given to the oppressors of our era, even more unbeatable, even more despitefull means of torturing.

One, might ask, how could we support our educated people without having our own lives destroyed?

The answer, initially, is given by the practices which my people in the former East Germany have employed in order to survive themselves and also, in order to protect their political dissidents who were, by definition, people of a grate education.

On the other hand resistance to Zersetzung was remarkably commonplace, and activists found ways to remain both healthy and active. When East German activists talk today about how they managed to continue their activism, the same points come up again and again, these are summarised below. Support from friends and other activists was essential – a circle of close friends who shared an understanding of the political and policing situation was probably the most effective way to counter the Stasi. With such friends activists could talk openly about fears, suspicions and needs – they could work out ways to deal with the pressure. They spent time with these friends doing non-activism related activities which helped to build trust in the group. This helped them to know that if things got bad for them, they could both trust their friends, and be trusted by them; they would be there if help and support were needed. As a group they would make plans for possible situations – for example, who would take care of the children in case of arrest or even imprisonment, or who could provide a ‘safe house’ if somebody was being shadowed and needed a break. On a wider level the solidarity between groups was an important factor in their survival and freedom to remain active: those groups that had strong relationships with others around the country were generally subject to less repression. In later years, particularly in East Berlin, even when repression happened, widespread solidarity actions and concerted efforts to gain publicity led to quick results (arrested or imprisoned individuals released, the work of the group allowed to resume etc). On the other hand, those groups that weren’t so well networked (usually those in small towns and rural areas where they might be the only active group) were easy pickings for the Stasi – at times whole regions of the country were ‘cleansed’ of grassroots activism. Groups openly discussed the possibility of surveillance and

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

intervention. The groups would aim to work out what oppression measures they might be subject to (currently and in future) and think of ways they could deal with them. The hard bit was not to get lost in paranoia (particularly since there was a good chance that the group already had an informant present!), nor to be naïve or ignorant about the possibilities, but to find a middle ground of sensible measures that would, if needed, help, while not bogging the group down in extensive security measures that would just hinder the work of the group. Part of working out the level of threat from the Stasi, and how to deal with it, was to consider the way the group worked, and how open the group was to newcomers. It is tempting to think that preparing and carrying out actions in the utmost secrecy would be the best defence against an opponent like the Stasi, but of the groups we know about which worked covertly in the GDR, all were subject to brutal Zersetzung measures, while those that worked openly were often subject 'only' to surveillance and sabotage by informants, but could nevertheless carry on their activities to a greater or lesser extent. When open groups were subject to extraordinary repression levels, they were in a good position to mobilise support from other groups and interest from West German media. (It's difficult to draw conclusions though – generally only those from open groups are willing to speak of their experiences, and any covert group that might have survived would be, by definition, hard to find out about.) Working openly also did not preclude the need to work secretly at times, particularly when planning an action or dealing with sensitive issues, and steps would be taken to avoid surveillance. If a group identified an individual as a possible informant they might have decided not to take any obvious initial action. The immediate reaction would be to assess whether there might be any merit in the suspicions rather than to spread any rumours. The usual way of dealing with the situation would be for a few trusted individuals to discreetly research the suspect. Backgrounds would be checked (are there any family members? Do they exist? Has anyone else from the group spoken to them? What about friendships outside the group? Did the suspect actually work where they said they did? Are they familiar with the town they say they grew up in? etc) This worked well enough for informants who had been provided with a cover story and infiltrated into the group by the Stasi, but couldn't provide clear results if the informant was a 'real' person who had been turned. By making notes of behaviour patterns and movements of a suspect the group might think they were finding evidence of Stasi involvement, but equally, they might be framing an innocent individual. Discovering reports to handling officers would be a clear sign. But if an individual were guilty only of losing materials and not getting round to completing agreed tasks, it could not be simply assumed that they were an informant or saboteur – no matter how regularly it might happen! In other words, groups needed to be extremely careful when they thought they might have discovered an informant – it was all too easy to start a witch hunt against innocents, something that would easily paralyse groups and individuals and play right into the hands of the Stasi.

[Source: <http://www.maxhertzberg.co.uk/background/politics/stasi-tactics/>]

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Concluding, I would say that, it is ease verbally rising demands for collective, Peace, Freedom, Cooperation and Prosperity. However, promptly fulfilling our own related duties towards the educated people both, of our own Nation's, as well as, of the other Nations', with no exeptions, might not be so easy. An existing collective fluency, in terms of Morality, may make the difference between, the Nations who enjoy true, Peace, Freedom, Cooperation and Prosperity, and those who do not.

Christos Boumpoulis

economist

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (ΟΜΙΛΙΑ 1974)

{youtube}eU7ej05_dHA{/youtube}

https://www.youtube.com/watch?v=eU7ej05_dHA

Note: the photo was found here http://cdn.sansimera.gr/media/photos/main/Konstantinos_Kar_amanlis.jpg

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

U2RIT η “Αχόρταγη”

28/5/2017

Κωνσταντίνος Καραμανλής

Γεννήθηκε στην [τουρκοκρατούμενη](#) ακόμα [Πρώτη Σερρών](#) το [1907](#). Ήταν πρωτότοκος γιος δημοδιδασκάλου, του Γεώργιου Καραμανλή, ο οποίος πολέμησε στο [Μακεδονικό Αγώνα](#)

[1]

και στη συνέχεια ασχολήθηκε με την καλλιέργεια και το εμπόριο [καπνού](#)

. Μητέρα του ήταν η Φωτεινή Δολόγλου. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε τρεις αδελφούς και τρεις αδελφές που κατά σειρά γέννησης ήταν η Όλγα (1911), ο Αλέκος (1914), η Αθηνά (9 Δεκεμβρίου 1916-28 Δεκεμβρίου 2015), η Αντιγόνη (1921), ο Γραμμένος (1925) και ο [Αχιλλέας](#) (1929).

Φοίτησε στο δημοτικό σχολείο της Πρώτης Σερρών, στη συνέχεια στο ημιγυμνάσιο της [Νέα ς Ζίχνης](#)

, κωμόπολης της περιφέρειας, και ύστερα (1920) στο Γυμνάσιο [Σερρών](#)

. Το 1923 μετακόμισε στην [Αθήνα](#)

. Αρχικά φοίτησε στο Λύκειο Μεγαρέως για να αποφοιτήσει από το 8ο Γυμνάσιο Αθηνών (στην

[Κυψέλη](#)

). Σπούδασε στη

[Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών](#)

(1925-1929) απ' όπου έλαβε το πτυχίο της [νομικής](#)

στις 13 Δεκεμβρίου του 1929. Αφού υπηρέτησε στρατιωτική θητεία 4 μηνών ως μέλος πολύτεκνης οικογένειας, άσκησε δικηγορία στις Σέρρες από το 1930 έως το 1935. Με έντονη ροπή στον δημόσιο βίο και ενδεικτικά μίας ισχυρής προσωπικότητας, έθεσε υποψηφιότητα και εξελέγη σε ηλικία 28 ετών πληρεξούσιος Σερρών με το

[Λαϊκό Κόμμα](#)

στις

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

[εκλογές για τη συντακτική συνέλευση του 1935](#)

, από την οποία απέσχε το

[Κόμμα Φιλελευθέρων](#)

. Η εδραίωσή του στην τοπική πολιτική επιβεβαιώθηκε όταν επανεξελέγη βουλευτής στις [εκλογές για τη Γ' αναθεωρητική Βουλή του Ιανουαρίου του 1936](#)

, οπότε συμμετείχαν και οι βενιζελικοί και ίσχυσε σύστημα

[απλής αναλογικής](#)

Η [Δικτατορία της 4ης Αυγούστου](#) του 1936 διέκοψε την πολιτική του σταδιοδρομία.

Επανήλθε στις Σέρρες, όπου άσκησε τη δικηγορία έως το 1941. Κατά τη διάρκεια της

[Κατοχής](#)

παρέμεινε στην Αθήνα χωρίς να αναμιχτεί ενεργά στην πολιτική. Τη περίοδο 1942-1943

συμμετείχε σε μία άτυπη ομάδα πολιτικού προβληματισμού, την οποία αποτελούσαν

αξιόλογοι μετέπειτα πολιτικοί και τραπεζίτες, όπως ο

[Κωνσταντίνος Τσάτσος](#)

, ο

[Γεώργιος Μαύρος](#)

, ο

[Πέτρος Γαρουφαλιάς](#)

, ο

[Άγγελος Αγγελόπουλος](#)

και ο

[Ξενοφών Ζολώτας](#)

. Η αξιολόγησή του για την αποτελεσματικότητα της ομάδας ήταν αρνητική. Θεωρούσε ότι ο προβληματισμός της δεν ήταν πολιτικά αλλά μάλλον ακαδημαϊκά προσανατολισμένος.

Αξιοσημείωτα στοιχεία ήταν ότι, εκτός του ίδιου, οι υπόλοιποι ανήκαν στον φιλελεύθερο ή

και στον σοσιαλιστικό χώρο, ένδειξη της δυνατότητάς του να συνδιαλέγεται, και ότι

ορισμένοι από αυτούς, ο Ζολώτας και ο Αγγελόπουλος, θα χρησιμοποιούνταν από τον ίδιο

αργότερα σε κορυφαίες θέσεις στον δημόσιο τραπεζικό τομέα, ο Ζολώτας ήταν στην ουσία

ο ιθύνων νους της ελληνικής αναπτυξιακής πολιτικής από το 1953 και μετά.

Το καλοκαίρι του 1944 ο Καραμανλής προσπάθησε να εμπλακεί πιο ενεργά στις πολιτικές εξελίξεις, διαφεύγοντας με πλωτό μέσο στη [Μέση Ανατολή](#), όπου είχε σχηματιστεί νέα εξόριστη κυβέρνηση υπό τον

[εώργιο Παπανδρέου](#)

μετά το

[Συνέδριο του Λιβάνου](#)

. Η μετάβασή του εντούτοις καθυστέρησε πολύ, ώστε όταν τελικά ο Καραμανλής βρέθηκε στο

[Κάιρο](#)

τον Οκτώβριο, η Αθήνα είχε μόλις απελευθερωθεί από τους

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Γερμανούς

και ο ίδιος υποχρεωτικά θα επέστρεφε στο τέλος του ίδιου μήνα.

[https://el.wikipedia.org/wiki/Κωνσταντίνος_Καραμανλής]

Αποτελεί ένα ιστορικό δεδομένο ότι, οι αποικιοκρατικές χώρες ιδρύουν εικονικές δομές (εταιρίες, πολιτικά κόμματα, γηροκομεία, εφημερίδες, τηλεοπτικά κανάλια, ιστοσελίδες, κ.λπ.) προκειμένου, μέσω αυτών, να προωθούν αφανώς τα αποικιοκρατικά τους συμφέροντα.

Έτσι, στο διαδίκτυο, είναι εγγεγραμμένες, τουλάχιστον, δύο ιστοσελίδες στο περιεχόμενο των οποίων, ένας παρατηρητικός αναγνώστης, ίσως, με πιθανότητα μικρότερη του 98%, αναγνωρίσει τα χρηστικά μέσα και το ανάλογο ήθος, αντίστοιχων αποικιοκρατικών χωρών.

Σε κάποια, τέτοιου είδους, ιστοσελίδα, σύμφωνα με σχετική εικασία μου, εντόπισα ένα άρθρο εξειδικευμένο στο, υποτιθέμενο, “βίο και πολιτεία” του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Το περιεχόμενο αυτού του άρθρου, ποιοτικά, πολύ εύκολα θα το συνέκρινα με την ποιότητα του περιεχομένου του οχετού των κεντρικών κτιρίων των μυστικών υπηρεσιών, συγκεκριμένης, “ισχυρής” χώρας η οποία διαθέτει πυρηνικά όπλα και συμβατικές βόμβες τα ονόματα των οποίων θυμίζουν συγγενολόι.

Οι “υποτιθέμενες” αυτές μυστικές υπηρεσίες, χρησιμοποιούν, το πιο χυδαίο, το πιο ανέντιμο, το πιο ανήθικο, το πιο διεστραμμένο, υβρεολόγιο που μπορεί να διανοηθεί ένας βλαμμένος, από ναρκωτικά και άλλα χημικά σκευάσματα, ανθρώπινος νους (;) σε βάρος ενός ανθρώπου ο οποίος έχει αποβιώσει και δεν έχει τη δυνατότητα να απαντήσει στις κατηγορίες που του αποδίδονται.

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Τί λέει το, εν λόγω, άρθρο;

Λέει, ενδεχομένως, μισές αλήθειες και ψεύδη.

Τί δεν λέει αυτό το άρθρο;

Δεν λέει, ποια ήταν, πόση ήταν, ποια χρηστικά μέσα χρησιμοποίησε, πότε τα χρησιμοποίησε και ποιοι ήταν εκείνοι οι οποίοι αναμίχθηκαν, η αθέμιτη “επιρροή” που ασκήθηκε σε βάρος της ιδιωτικής ζωής του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Πόση και ποια αθέμιτη επιρροή ασκήθηκε σε βάρος της ιδιωτικής ζωής του Κωνσταντίνου Καραμανλή;

Δεν γνωρίζω.

Με βάση,

-

Τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα, των αποικιοκρατών, στην Ελλάδα.

-

Το συλλογικό ήθος, την Ιστορία και τους συλλογικούς εθισμούς των αποικιοκρατών.

-

Τα ιστορικά, δημοσιευμένα δεδομένα για τις μεθόδους και τα χρηστικά μέσα που χρησιμοποιούν, σε ανάλογες περιπτώσεις, οι αποικιοκρατικές χώρες.

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

-

Περιστατικά της ιδιωτικής μου ζωής, από το έτος 1979 μέχρι και σήμερα, τα οποία συνδέονται με την αθέμιτη και παράνομη δράση των αποικιοκρατικών χωρών.

-

Περιστατικά, της ιδιωτικής ζωής του αείμνηστου πατέρα μου Τάκη Μπόμπολα, τα οποία, επίσης, συνδέονται με την αθέμιτη και παράνομη δράση των αποικιοκρατικών χωρών.

Εικάζω βασίμως ότι,

-

Το σύνολο του περιεχομένου, του εν λόγω άρθρου, αποτελεί μια εκδήλωση του ποταπού ήθους των αποικιοκρατικών χωρών η οποία αποσκοπεί στην κατασυκοφάντηση ενός έντιμου και αξιοπρεπούς Έλληνα.

-

Αν η ιδιωτική ζωή του Κωνσταντίνου Καραμανλή, υποβλήθηκε σε αθέμιτη επιρροή, ίση, ή, μεγαλύτερη, του 1/200, της αντίστοιχης, στην οποία υποβλήθηκαμε ξεχωριστά, ο πατέρας μου και ο συντάκτης του παρόντος άρθρου (το αναφέρω χάριν δικαιοσύνης και όχι χάριν αυτοπροβολής), τότε, θεωρώ τον Κωνσταντίνο Καραμανλή έναν, οιονεί, “Άγιο” άνθρωπο.

Διερωτώμαι, επομένως, κατά πόσον, οι διάφορες οργανωμένες, από τους αποικιοκράτες, επιχειρήσεις κατασκευής πλαστών ενοχοποιητικών στοιχείων, σε βάρος νομιμοφρόνων, έντιμων και ανεπίληπτων προσώπων (πολιτικά αντιφρονούντες, κ.λπ.) τα οποία αποφεύγουν, είτε, αρνούνται να εξυπηρετήσουν τα άνομα, ανήθικα και ανέντιμα αποικιοκρατικά συμφέροντα, πώς, ενδεχομένως, θα χρησιμοποιηθούν, πριν και μετά, την αποβίωση, αυτών των προσώπων;

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

Στην Ελλάδα εδρεύει μια αξιοπρεπής επιχείρηση εκκένωσης βόθρων η οποία επονομάζεται, “Ο Αχόρταγος”. Παρά την μακρά εμπειρία και τις μεγάλες τεχνικές δυνατότητές της, εικάζω, ότι θα της είναι αδύνατο να εκκενώσει, από το αποικιοκρατικό ήθος, ό,τι κρατά, τα πρόσωπα που συνδέονται με αυτήν, μακριά από τον υπόλοιπο πολιτισμένο κόσμο.

Ντροπή σας, αποικιοκράτες, για την κατασυκοφάντηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή!

Αν έχετε, έστω, και ένα κουκούτσι φιλότιμο, δημοσιοποιήστε ολόκληρη την αλήθεια για τον Κωσταντίνο Καραμανλή!

Διαφορετικά, να σας στείλουμε, μόνιμα, ένα κλιμάκιο του “Αχόρταγου” για να “Ξαλαφρώνει”, πότε πότε, τις κατασκότεινες ψυχές σας.

Χρήστος Μπούμπουλης

οικονομολόγος

Υ.Γ.: Μικροί, τιποτένιοι άνθρωποι.

Σημείωση: Η φωτογραφία βρέθηκε εδώ, <https://cdn.sansimera.gr/media/photos/main/Konsta>

Arranging all forms in a fair sequence

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:20 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Νοέμβριος 2017 19:49

[ntinos_Karamanlis.jpg](#).